

§ 54. Når arv og gæld er vedgået, kan der gøres arrest i de til boet hørende formuegenstande, ligesom der i dem kan søges fyldestgørelse ved eksekution og tvangsauktion, når et behørigt eksekutionsgrundlag er tilstede. Arrest, som forud for boets overtagelse måtte være gjort i de til det hørende formuegenstande, træder atter i kraft, som om den ikke var bleven afbrudt.

§ 55. Den, der vil gøre nogen fordring på den afdøde gældende for derefter at søge eksekution i boet, kan anlægge retssag mod arvingerne ved retten på det sted, hvor boet behandles.

Stk. 2. Arvingerne er pligtige at give møde efter stævning, forkyndt for skifteretten med varsel beregnet efter dens embedskontor, forøget med et tillæg af 14 dage; det er skifterettens pligt at meddele dem underretning om stævningen.

§ 56. Ved de heromhandlede boer bliver der i øvrigt at forholde efter de i forgående kapitel givne regler, for så vidt ikke denne lovs bestemmelser medfører andet.

V. Om behandling af dødsboer, når der er en efterlevende ægtefælle

§ 57. Såfremt skifteretten skønner, at der under hensyn til den efterlevende ægtefælles særlige rettigheder intet bliver at udlodde til arvingerne, og ægtefællen erklærer at ville overtage ansvaret for afdødes gæld, kan såvel fællesboet som afdødes særeje uden skiftebehandling udlægges til ægtefællen.

Stk. 2. I øvrigt bliver afdødes bodel og særeje at skifte ved lovens almindelige regler med de afvigelser, der følger af reglerne i § 61 a, §§ 62 a – 62 e og § 63, medens den efterlevende ægtefælles bodel skiftes efter nedenstående regler. Hans særeje kan inddrages under skiftet i den udstrækning, det er nødvendigt til fyldestgørelse af de krav, der omhandles i § 23 i lov nr. 56 af 18. marts 1925 om ægteskabets retsvirkninger og i arvelovens § 21.

Stk. 3. Har den efterlevende ægtefælle hendsiddet i uskiftet bo, behandles hele boet efter nedenstående regler.

§ 58. Under skiftet beholder den efterlevende ægtefælle rådigheden over sin bodel. Er der særlig grund til at befrygte, at han utilbørligt vil forrykke bodelens stilling, kan skifteretten dog helt eller delvis fratage ham rådigheden over bodelen under skiftet. Rådighedsfratagelsen tinglyses efter de i lov om tinglysning nr. 111 af 31. marts 1926 § 48, stk. 1, indeholdte regler.

§ 59. De af den længstlevende opgivne arvinger bliver af skifteretten at underrette om skiftet i overensstemmelse med reglerne i §§ 14 og 23. For fraværende arvinger eller legatarer, hvis opholdssted ikke kendes, eller som er så langt borte, at boets behandling ikke findes at burde udsættes af hensyn til dem, bliver der, for så vidt ingen fuldmægtig møder for dem, efter skifterettens foranstaltning at beskikke værger, der har at varetage deres tarv på skiftet.

§ 60. Skiftet bør grundes på den længstlevendes egen opgørelse af indgæld og udgæld, for så vidt denne erkendes af de tilstedeværende arvinger eller disses værger, og skifteretten ikke på de umyndiges eller fraværendes vegne finder nogen særdeles anledning til at betvivle dens rigtighed. Men selv når opgørelsen ikke fra alle sider erkendes for rigtig, bør dog ingen afhændelse af ejendelene finde sted, men disses værdi alene under anvendelse af reglerne i § 48 ansættes af uvildige mænd, ligesom der med hensyn til de anmeldte fordringers rigtighed i reglen kun bliver at anstille sådan undersøgelse, som af skifteretten skønnes efter omstændighederne at være tilstrækkelig, såsom ved at adspørge kreditorerne.

§ 61. Arvingerne efter den førstafdøde bliver ikke ved at modtage arv eller vederlag herfor ansvarlige for den gæld, der påhviler den længstlevende. Om det dem således udlagte eller udbetalte af kreditorerne kan forlanges tilbagegivet, afgøres efter konkurslovens forskrifter om retshandlers afkræftelse på grund af konkurs.